

ÚVODNÍK

MOHU MU DŮVĚŘOVAT

Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hod víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů. Vzдор je jako hříšné věštění a svěhlavost jako kouzla a ctění domácích bůžků. 1Sam. 15,22-23

Nevím, jak vy, ale já mám pocit, že tato slova, která řekl prorok Samuel Saulovi, Saule dost znepokojila. A znepokojují lidi celé dějiny. Nějak posunují náš vztah k Hospodinu z pouze vnějších projevů k něčemu hlubšímu a zásadnějšímu.

Prinést zápalnou oběť sice člověka něco stálo, ale bylo to popsateľné, proveditelné a nemuselo to nijak zasáhnout jeho nitro. Vyvarovat se věštění a kouzlení je také poměrně lehce proveditelné a to, že bychom někdo doma uctíval nějakého bůžka asi taky nehrozí. Jenomže z tohoto textu se dozvídáme, že to nestačí. Hospodin hledá poslušnost a odmítá vzdor. A tady už to není tak jednoduché. Vzдор se totiž týká našeho nitra a v případě poslušnosti se v nás může objevit svíravý pocit: „Co po mně asi bude chtít? Zvládnou to? Bude mně to příjemné?“

Jsou dva základní důvody, proč někoho posloucháme. První důvod je, že jsme k tomu donuceni. Např. to je důvod, proč malé dítě poslouchá své rodiče a proč jsme mnozí poslouchali komunistickou vládu. Dvouletému dítěti se nechce poslouchat a my jsme mnohdy nechtěli poslouchat některá nařízení komunistické vlády.

Druhý důvod je, že poslouchat chceme. K takové poslušnosti se rozhoduje dospívající dítě v době, kdy už rodiče nemají dost „moci“ ho k poslušnosti donutit. Takto se můžeme rozhodnout poslouchat vládní moc i v situaci, když nás žádný úředník nevidí a nemůže za přečin potrestat. Takto se můžeme rozhodnout poslouchat duchovní autoritu, která nemá žádnou fyzickou nebo právní moc nás k poslušnosti donutit. A takto se můžeme (a má to jediné smysl) rozhodnout k poslušnosti Boha. On nás k poslušnosti donutit může. Bylo by to pro Něj jednoduché. Mnohem jednodušší než pro rodiče půlročního dítěte. Ale On to nedělá. Dává nám vybrat. Budeme chtít být s Ním a poslouchat Ho nebo ne? Adam s Evou měli možnost ze stromu poznání vzít a jíst. Saul

měl možnost poslechnout a měl možnost neposlechnout. A tuto možnost má každý z nás.

Proč jsem se rozhodl poslouchat Boha? Má to určitě více důvodů. Zmíním dva. Ten první je, že je to pro mne výhodné. Ano, poslouchat Hospodina se vyplácí. To, že mám v Bohu autoritu, že Ho nechám rozhodovat věci, kde si nevím rady a dokonce i věci, kde jsem si myslel, že si rady vím a zjistil jsem opak, je pro mne dobré a chrání mne to. Ten druhý důvod je možná ještě zásadnější. Já Mu prostě důvěřuji. Nepochybují, že to se mnou myslí dobře. A to se mně potom, když mám tuto jistotu, poslouchá dobře.

Poslouchat Boha někdy znamená poslouchat i autority, které delegoval. Moc nevěřím lidem, kteří říkají, že poslouchají jediné Boha. Často je toto tvrzení jen zástěrkou nezávislosti na komkoli včetně Hospodina. Jenomže koho poslouchat? A ještě co poslouchat? Protože absolutní poslušnost náleží jediné Bohu a protože zatímco Bůh nedělá špatná rozhodnutí, tak delegované autority často ano.

Nedám dnes na tuto otázku vyčerpávající odpověď. Spíše se s vámi rozdělím o osobní zkušenost.

V mém životě bylo a i nyní je několik lidí, kteří jsou mojí autoritou. Rozhodl jsem se jim podřídit. Do mého života to přineslo bezpečí a jistotu. Nikoli, že bych jim předal zodpovědnost za svůj život. Za svá rozhodnutí nesu stále zodpovědnost já. Přesto vím, že mohu někdy přijmout jejich doporučení nebo rozhodnutí, i když s nimi vždy nesouhlasím. Je to mimo jiné proto, že jsou to lidé, kterým důvěřuji. Víím, že sami uznávají Boží autoritu ve svém životě a víím, že jim na mně záleží. A to mně dávalo a dává odvahu se jim podřídit, i když se někdy mohou splést. Pokud není nikdo, komu můžeš takto důvěřovat, bude Tvůj život těžší. Stojí za to zvážit, zda skutečně nikdo tak důvěryhodný není nebo zda nedůvěra a neochota se podřídit neplyne z nějaké Tvé špatné zkušenosti nebo zranění z minulosti.

Pán Ježíš řekl, že to, zda milujeme Boha, se pozná na základě toho, zda posloucháme Jeho slovo. Poslušnost vůči Bohu nebyla nějaká teoretická disciplína pro Saula a není ani pro nás. Stojí za to se občas zastavit, zavřít se ve svém pokojíku a zeptat: „Bože, skutečně Tě poslouchám?“

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři, toto číslo získávalo svou podobu začátkem týdne, kdy probíhaly Dny dobrých zpráv. Proto si můžete udělat alespoň letmý dojem z prvního večera, pokud jste tam nebyli. O dalších dnech a o tom, jak to celé probíhalo, se dočtete v listopadovém čísle. Až budete toto číslo otvírat, Dny dobrých zpráv už budou za námi. Ale přál bych si, aby vlastně takové „dny“ neskončily. A nemusí. Dobrou zprávu přece známe všichni a tak věřím, že si ji nenecháme sami pro sebe někde schovanou.

Na babí léto to už nevy-padá, ale přesto Vám přeji pěkný podzim plný Boží přítomnosti

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

PODÍVEJ SE NA TU BARVU, VŮBEC MI TO NEJDE K SUKNI. ADAME, JÁ NEMÁM CO NA SEBE!

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

První postřehy ze Dnů dobrých zpráv 2

Kdo si myslíš, že jsi? 4

Teen camp 4-5

Pohled pro jedny oči 9

Odpovídá Jarda Sloboda
a Vláďa Vácha

Dny dobrých zpráv

www.dnydobrychzprav.cz

Několik postřehů
z prvního večera
se nám podařilo
získat ještě
do uzávěrky
tohoto čísla :-)

**První večer je za námi.
Jak se cítíš?**

Jarda: Cítím se dobře, protože po měsících příprav to konečně začalo.

Vláďa: Mám radost, že se to dneska povedlo. Lidé se bavili a o tom to dneska bylo.

Byl jsi dnes před začátkem nervózní?

J: Nervózní jsem vždycky. Z toho, aby všechno klaplo technicky a přišli nějací diváci.

V: Byl jsem docela nervózní, jestli přijdou lidi, a zda naši členové přivedou své přátele.

Jak zafungoval pořadatelský a služební tým?

J: Myslím že každý fungoval na svém místě bezchybně.

V: Řekl bych, že skvěle, nezaznamenal jsem žádné problémy. Naopak, služebníci byli usměvaví, což je přesně to, co vytváří atmosféru pohody.

Bylo zřejmě něco kolem stovky lidí. Není to málo?

J: Já mám většinou menší očekávání, takže jsem velmi spokojen.

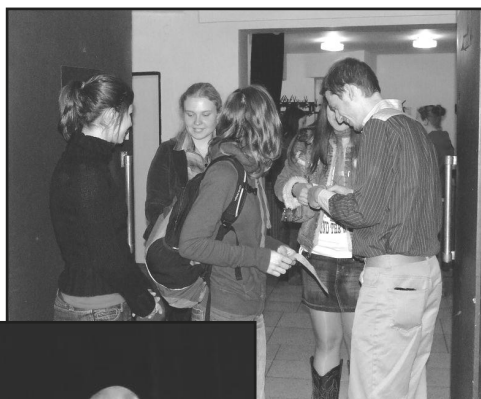
V: Na to, že to byl první večer prvního ročníku nového festivalu je to myslím dobré. Ale očekávám, že bude účast růst, když je to hlavní podzimní evangelizační sborová akce a tolik se o tom mluvilo...

Jak se ti líbili Frydlantští dramatici?

J: Já jsem se řehnil od začátku do konce, prostě paráda. Po skončení představení jsem jim byl poděkovat a říkali, že jsme byli skvělí publikum.

V: Je to jiný druh divadla, než děláme my. Výkony mužských herců byly vynikající. Ale trochu mi chybělo nějaké křesťanské poselství. Nicméně byli vtipní, dobře improvizovali a představení mělo spád.

Co čekáš od úterního večera?

J: Moc se těším. Ivetu jsem na samostatném koncertu nezažil, ale slyšel jsem samou chválu.

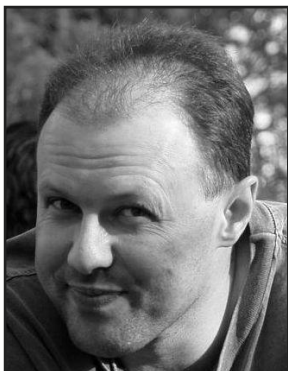
V: Iveta má jednoznačnější křesťanské poselství, takže určitě bude jasněji znít evangelium. A taky jsem moc zvědav na doprovodný multimediální program, který připravila Petra Šustrová. Takže se těším!

ZMĚNY VE VEDENÍ SBORU

Před časem si Jan Svárovský vzal dovolenou z úřadu staršího z důvodu studia na VŠ. Ke své další službě sám říká:

„Chtěl bych tímto oznámit svou rezignaci na funkci staršího na regionu Palmovka. Původně jsem měl v plánu, že se po ukončení studia na VŠ vrátím zpět do staršovstva. Studium jsem úspěšně absolvoval v květnu tohoto roku a rozhodl jsem se, že léto strávím studiem Písma a v modlitbách v hledání co dál. Rozumím funkci staršího především jako práci a v současné době nemám na tuto práci kapacitu, jak časovou tak i vnitřní. Potřebuji si odpočinout a trávit čas s rodinou a být jí k dispozici. Nadále povedu skupinku a po dohodě se staršími z Palmovky jsem ochoten dle potřeby a možnosti pomáhat zejména při kázání nebo vedení shromáždění.“

Přestože mne Honzovo rozhodnutí mrzí, beru vážně to, co od Pána přijal, děkuji mu za všechnu dosavadní službu, co ve sboru vykonal i za ochotu se na službě dále podílet a nepochybuji o tom, že Bůh má pro Honzu svůj plán a že ho i nadále povede.

Další, kdo se rozhodl ukončit službu staršího je Jan Liebig. K svému rozhodnutí sděluje následující:

„Rozhodl jsem se po delším zvažování a modlitbách rezignovat na službu staršího KS Praha.

Hlavním důvodem je únava a ztráta chuti takto dál sloužit. Příčin je zřejmě více, jako jednu z důležitějších vnímám to, že se nám nedařilo spolu se Zdeňkem Rašovským vytvořit funkční tým. Cítím potřebu si odpočinout a zároveň čekám, že mne Ježíš povede dál.“

S Honzou jsem o celé situaci hovořil a považuji jeho rozhodnutí v současné situaci za správné. Někdy je čas se zastavit, znovu hledat své místo v Kristově Těle a v celkových Božích plánech a také si odpočinout. Služba staršího je náročná a člověk jí skutečně musí chtít dělat (viz 1Tim 3). Děkuji Honzovi za roky vytrvalé a obětavé služby a přeji mu obnovu sil i nalezení aktuálního Božího povolání pro sebe.

N o v o u starší sboru se zaměřením na region Střed byla povolána Ráchel Bícová. Přeji jí moudrost a ochranu v její službě i osobním životě a naplnění toho, co pro ní a skrze ní pro celý sbor Pán připravil.

Lubomír Ondráček

CELOSBOR V ZÁŘÍ

Na celosboru v září jsi měl být. To není výtku, spíš omluva, protože já to tak nedokážu popsat, natož předat dojmy a povzbuzení.

Chvály jsem na začátku zmeškala, sorry, jela jsem z chalupy. Ale po kázání byly také super – skupina ze Severu byla blízko Bohu a my všichni s nimi. Tak, normálně, skvěle, znáš to, né?

Omlouvám se trochu za familiérní tón, ve kterém píši, ale to se v dopise příbuzným stává.

Luboš mluvil o době, ve které žijeme, našem čase a srovnával ji se začátkem 19. století. Tehdy to bylo období očekávání dobrých věcí: pokrok se zdál být cestou k blahobytu. Pak, když se iluze rozplynuly, přišli komunisté a nabízelí ráj na zemi. To už jsme si trpce vyzkoušeli. Ani naše století na tom není dobře: války, hlad, katastrofy. A za dob Ježíše to bylo stejné: nadvláda krutých Římanů, také katastrofy, o kterých se mluvilo a i psalo – věž, která zabila mnoho lidí, např. Ale tehdy i dnes je něco pevné a jisté, nezávislé na pokroku, či úpadku světa – Boží království.

**Poslání kázat
dobrou zprávu
všem národům máme
už 2000 let!**

**Jak to,
že už všichni nevěří?
Proč není Bible
ve všech jazycích?**

Principy Božího království najdeme v Matoušovi v 5. až 7. kapitole. Ježíš poslal učedníky demonstrovat Boha skrze kázání evangelia, uzdravení, zázraky. Je to stejné i dnes, nezáleží na letopočtu, Boží království je mezi námi, ale musíme to přijmout, rozhodnout se naplnit Boží záměr – změnu společnosti skrze evangelium. Nešlo to nikdy hladce a jak si všimáme, ani nám se nedaří bez opozice naplnit Boží vůli. Ježíš řekl, že nepřišel, aby na zemi uvedl pokoj, ale meč. (Mat 10,34).

Není psáno, že to půjde lehce, ale Ježíš to ví a říká: „Ve světě budete mít soužení, ale doufejte, já jsem přemohl svět.“ Opozice od satana, nevěřících, neposvěcených křesťanů – to může někoho klamat. Na příkladu Josefa, prodaného

do otroctví to můžeme vidět i jinak. Bůh si i to zlé může použít. I opozici, která je proti nám může použít. V Matoušovi 10,38-39 je napsané o kříži: „Kdo jde za mnou a nenese svůj kříž, a kdo ztratí svou duši pro mě, nalezne ji.“ Co je to nést kříž? Kříž znamená smrt – nenese ho ten, kdo si není vědom, že nic nezaslouží, jen smrt. To nás osvobozuje od nevděčnosti a nespokojenosti.

V Židům 13,15-16 je napsáno, že máme Bohu přinášet obět' chvály – to je chválit Ho celým životem. A sloužit Mu – to je dát sebe, svůj čas. „Máš jistotu, že žiješ v souladu s Boží vůlí?“ Hledat Boží vůli, to je dávat čas. Obět' přináší změnu (Ježíšova obět' způsobila naše obrácení, změnu v našem životě). Když chceme stát v Boží vůli, bude nás to něco stát, ale uvidíme změnu! „Pocit, že máme málo času, je lež!“ Pro to, co po mně Bůh chce, mám čas dost.

**Všichni křesťané
věří v evangelium,
ale málo jich věří
v NALÉHAVOST
evangelia!**

Poslání kázat dobrou zprávu všem národům máme už 2000 let! Jak to, že už všichni nevěří? Proč není Bible ve všech jazycích? Proč? „Všichni křesťané věří v evangelium, ale málo jich věří v naléhavost evangelia!“ Co s tím? Věřit zvěsti evangelia a jednat jako ti, kdo tomu věří. Očekávej reakci, nečekej prohru, vyhlížej výsledky! Tož, amen!

Nanda

TEEN CAMP – KDO SI MYSLÍŠ, ŽE JSI?

Teenageři jsou v mnoha ohledech zajímavá stvoření. Na jednu stranu se jim do ničeho moc nechce. Na druhou stranu, když už je něco nadehne, nadehne je to pořádně.

Při plánování letošního Teen campu jsme si moc přáli, aby je nadchnul Ježíš. Aby dostali velkou chuť mu důvěřovat a následovat ho jako Pána svého života. Musím dodat, že jako vedoucí si to přejeme většinou. A ne vždy se to stane. Letos jsme v podstatě zpovzdálí pozorovali, jak Ježíš sám jedná, a měli jsme radost. Těžko se nám chápalo, jak to, že letos nemáme skoro žádné kázeňské problémy. Jak to, že při výzvě na modlitby, je vepředu dlouhá fronta. Jak to, že lidé nadšeně při chválách zpívají a tancují ... V čem je to letos jiné, v čem jsme to udělali lepší? Z hlubšího rozboru vyšel jediný možný závěr – udělal to Bůh.

Teen camp byl opravdu výjimečný čas. Když první den tanečnice povzbuzovaly všechny, aby se přidali k chválě tancem (což ovšem povzbuzují často, a někdy bez výsledku), nemohla jsem zadržet slzy při pohledu na některé -náctileté chlapce, kteří hned vstali a začali tancovat pro Ježíše.

Letos byl ve značné míře Čas mužů. Na workshop duchovních darů se přihlásili – sami kluci. Toužili prorokovat, učit se o uzdravování, modlitbě... Kluci tančili. Kluci svědčili na mikrofon o tom, jak mají velkou chuť žít s Ježíšem. Přitom kluci jsou často

ti, kdo jsou v duchovním životě pozadu za děvčaty. Vidíme častěji modlit se děvčata, svědčit o Bohu děvčata, chválit děvčata ... Ale ať je to pravda nebo jen můj dojem, na naší mládeži to už tak neuvidíte. Muži se rozhodli jít za Bohem a berou to vážně.

Rozepsala jsem se zde o tom, co mě nadchlo. Asi bych měla napsat víc detailů o tom, co se na Teen campu dělo. Kázali jsme z Markova evangelia na téma Kdo si myslíš, že jsi.

První večer sloužili manželé Kačirkovi na téma Jsme svatí v Kristu. Po Milošově slově o křivdách, odpuštění a porozumění tomu, co je svatost, reagovala většina přítomných na výzvu k modlitbám. Modlitby skončily až v půl jedné v noci, a spousta lidí prožila nějaký zlom – pokání, odpuštění, nový začátek.

Další večery nebyly o nic slabší. Bůh jednal dál, k rozhodnutím pro Něj a k touze Mu sloužit. Prožili jsme naplnění Duchem, fyzická uzdravení, někteří přijali dar jazyků, dvě dívky se znovuuzrodily. Kapela vedená Tedom Whangem měla každovečerní několikahodinovou směnu, ale vydrželi a byli super!

Každé dopoledne probíhaly workshopy, na které se mladí hlásili na celou dobu campu. Krom již zmíněného WS duchovních darů probíhal např. evangelizační WS. Jeho

Odpolední sporty, zábava, stolní hry, výtvarné práce pod vedením Milady Frantíkové a další aktivity samozřejmě camp

doplňovaly, tak jak to u správného tábora má být.

Že večer nebudou chtít mladí jít včas spát, s tím jsme počítali. Ale že to bude proto, že se budou chtít déle modlit, ukládače z řad vedoucích poněkud zaskočilo.

To se totiž zakazuje mnohem hůř ... ☺

Dita Frantíková, vedoucí mládeže

členové každé ráno v 8 hodin vyrazili do Varnsdorfu, kde se podíleli na pouliční evangelizaci pořádané místním sborem AC. Stavěli stan, rozdávali letáky, bavili se s místní mládeží. Byli moc užiteční a sami z toho měli radost.

Bůh vážně existuje

Mohla bych Vám napsat klidně celou stránku o tom jak jsem uvěřila v Boha, ale zkrátím to na nejdůležitější...o) Protože jsem se narodila v křesťanské rodině, byla jsem už odmala vychovávána k víře v Boha. Do svých 12 jsem si byla jistá, že jsem správná křesťanka. Chodila jsem do sboru, v neděle jsem dávala pozor, četla si obrázkovou Biblii (protože ta „dospělácká“ mě děsně nebavila), modlila se s rodiči před spaním...

Jednoho dne však mě to přestalo bavit. Proč bych měla chodit do sboru? Proč bych si měla číst Biblii? K čemu mi to bude? V ten čas jsem si dokázala odpovědět tak maximálně: **Není ti to k NIČEMU!**

Tak jsem začala do sboru chodit o hodinu později, celé kázání jsem proseděla s mladšími kamarádkami (ty starší musely a nebo dobrovolně byly v sále) a bavila se s nimi.

Docela mi vyhovovalo to, že jsem sabotovala program a když už jsem musela do sboru chodit, tak aspoň nějak rodičům ukázat, že mě to nebaví a že mě ke křesťanství nemohou donutit!

Přestala jsem se modlit, číst si cokoli křesťanského a začala mluvit trochu sprostě.

sama abych si to všechno ujasnila.

Nedá se moc dobře popsat, co se dělo. Prostě jsem poznala, že vážně Bůh existuje a je se mnou. Poznala jsem, že jsem se celou dobu mýlila, když jsem si myslela, že jsem správná křesťanka a v pozdější době i v to, že Bůh je jen „něco co se mě netýká“...

Přijala jsem Ježíše jako svého Pána a bylo. Když jsem přijela z Kristfestu trochu to „nadšení“ z Boha opadlo, ale stejně mě to dost změnilo... Pak jsem se modlila nějakou dobu za to, abych se odnaučila mluvit sprostě a za nějaký čas se mi podařilo díky „fackovací“ metodě a modlitbám přestat. (Takže to jde!)...o).

Teď už vím, že Bůh je se mnou a že se na něj můžu spolehnout a to je SUPER! :o)

Rachele

Bůh odpovídá ...

Moji oba rodiče jsou věřící. A nějaké ty menší či větší věci jsem s Bohem zažil. Bohu jsem věřil a rád jsem se modlil. Ale s pubertou a novou školou a kamarády, kteří Boha neznají, začala má víra kolísat a v jednom stádiu jsem začal pochybovat o samé existenci Boha, pořád jsem chtěl důkaz!

Díky Bohu za Teen camp, zde jsem za poslední dvě večerní shromáždění zažil něco úžasného. Celým tělem jsem cítil Boha, třásl jsem se opravdu neskutečným způsobem, najednou jsem se odvážil dělat věci, které bych se styděl normálně udělat, byl jsem jedním z mnoha těch, co uposlechlí výzvu jít dopředu. Při druhém shromáždění to nebylo až tak silné, ale zase jsem se třásl a cítil Boha.

Mnohem silnější to potom bylo když jsme se rozešli do skupinek na pokojích, tehdy jsem se opravdu hodně přiblížil Bohu. Pavel měl vidění o žebříku vedoucím do nebe a my byli jen o malý kousek vzdáleni od Boha. Cítil jsem to zase trochu jinak, měl jsem v hrudi takový hřejivý pocit a prožíval vnitřní klid. Špatně se to popisuje, bylo to takové všelijaké. Když jsem pak Pavlovi řekl, že se už dlouho modlím za dar Ducha Svatého, řekl mi, že jsem ho asi dostal právě při tom prvním shromáždění. Myslím, že s Duchem Svatým jsem také získal takový analyzátor Boží přítomnosti, pokaždé když je Bůh se mnou pocítuju třas. Bůh se mnou mluvil a řekl mi, že to, co se mi stalo, mám říci všem, že se mám podělit o úžasný pocit, který mi Bůh dopřává. Pokud tvá víra kolísá, hodně se modli a mluv k Bohu, protože Bůh koná. To, co jsem zažil, byla odpověď na většinu mých modliteb.

PS: Všichni jsme svatí.

Daniel

Minirozhovor s Ditou Frantíkovou

Proč jsi začala sloužit mladým? Co tě k tomu vedlo?

Jednou v parku v Londýně se mě Dan Drápal (tehdejší pastor sboru) ptal: „Co budeš ve sboru dělat, až se vrátíš z Biblické školy?“ Nevěděla jsem, co říct. A Dan řekl: Založ mládež pro lidi 13-17 let. Přemýšlela jsem o tom. Připadalo mi to jako dost odporná představa. Mládež mě nezajímala (mně bylo už 21 a radši bych dělala něco s dospělými, ale usoudila jsem, že pokud není důvod odmítnout, je lepší autoritu poslechnout. A tak jsem se do toho pustila, nechala jsem se ostříhat, koupila jsem si nové džíny (do té doby jsem chodila spíš v sukních a začala jsem se modlit, jak na to ...

Jak tě tato služba baví?

Ohromně!!! Teenageři jsou super, jsem s nimi moc ráda, povzbuzuje mě to, vím, že to má smysl.

Co je na ní nejtěžší?

Věřit Bohu. Mít víru v opravdového Ježíše, a nežít jen podle toho, co umím a co naplánuju. Vidět ve vizích duchovní svět a to, co chce dělat Bůh. Taký je dost těžké, že teenageři jsou tak precitlivělé bytosti a kdeco je naštvě, rozlítostní nebo urazí. Ještě že tuhle nemoc léčí čas.

Dost si užívám, když mluvím s někým 18letým a vidím, že už je zase docela normální.

Na co ses nejvíc těšila na Teencamp?

Na to, co bude Bůh dělat, jak nově poznáme Ježíše, a na všechny lidi, se kterými si stihnu popovídat ...

Kdybys měla milion korun, co bys s ním udělala?

Jela bych do Nairobi a zorganizovala letní evangelizační English campy zdarma pro děti ze slumů.

Kdybys mohla mít jedno přání, co by to bylo?

Jako reálné? Kdybych totiž řekla, ať se obrátí každý,

mu řeknu o Bohu, bylo by to proti přírodním zákonům A kdybych řekla, ať se uzdraví každý, za koho se modlím, tak to už mi částečně Ježíš slíbil (myslím v Bibli). Tak už mě napadá jen to, abych měla v lednici obří dort s pařížskou šlehačkou, který když sním, stačí říct: ledničko vař! a je tam další dávka.

Znáš nějaký VTIPNÝ vtíp? Napiš!

Ne. A to je právě moje slabá stránka. Nikdy v životě (nepřeháním) jsem neřekla žádný vtipný vtíp, a každý OPRAVDU vtipný svým projevem zkazím. Škoda, že je tohle poslední otázka, takže nebudu mít příležitost vyzdvihnout svoje dobré stránky. Doufám, že se na ně zeptáš příště!!!

MODLITEBNÍ VÝPRAVA DO IZRAELE

Milí bratři a sestry,
obracím se na vás s informací o modlitební výpravě do Jeruzalémského domu modliteb pro všechny národy (JHOFAN), která se uskuteční letos začátkem listopadu.

Cíl a záměr modlitební výpravy:

Izrael: Hlavním důvodem je poslušnost Božímu slovu. Máme „potěšovat Boží lid v Izraeli a vyprošovat pokoj Jeruzalému“, atd. Je jasné, že tyto věci můžeme dělat také doma. Přesto je důležité se Izraele osobně dotknout, přesvědčit se, jaká je skutečná situace v této zemi. (To mi asi potvrdíte vy, kteří jste v Izraeli byli.) Je inspirující vidět Izraelce (většina obyvatel Izraele jsou sekulární – nevěřící Židé), ortodoxní Židy, muslimské obyvatele (Palestince), mesiánské Židy a zakusit duchovní atmosféru v zaslíbené zemi.

Česká republika: Chceme se modlit za náš národ. V Domě modliteb probíhá 24 hodinová modlitební stráž za celý svět, a tedy i za naši zemi, která vznikla před více než dvaceti lety. Určitě má duchovní váhu se na několik dnů do této modlitební stráže zapojit, modlit se za svůj národ a za národy světa.

Celý svět: Jeruzalém (a Izrael) je z biblického hlediska střed tohoto světa. V Jeruzalémě v Domě modliteb se člověk setká s křesťany z celého světa. Modlí se za ně, modlí se za jejich zemi, oni se modlí za naši zemi. Díky tomu, že Izrael je středem světa, pobytem v této zemi získáme jinou duchovní perspektivu, než je ta, kterou můžeme vnímat doma.

Podpora církve: Chceme svojí účastí podpořit službu Domu modliteb v Jeruzalémě, který vede pastor Tom Hess.

JHOPFAN je mesiánskou církví smíření, organizací mezinárodního rozměru a komunitou současně. Také chceme povzbudit službu české koordinátorky Aleny Krausové, která třetím rokem v Domě modliteb slouží.

Termín a program výpravy:

Výprava se bude konat od **8. 11. do 17. 11. 2008** a potrvá 9 dní. **Bydlet budeme v Domě modliteb v Jeruzalémě.** Tam se zapojíme do pravidelné modlitební stráže v trvání dvou hodin každý den, většinou po večerech. V případě potřeby, pokud je nutné zastoupit nějakou jinou skupinu, která pravidelně drží stráž, nebo pokud si budeme chtít prodloužit duchovní soustředění, můžeme být i ve dvou strážích. Stráž se koná přímo v Domě modliteb, v modlitební věži, která je k modlitbám, přimlouvám a chválám speciálně určená a vybudovaná. (V Domě modliteb žije stabilně komunita asi 40 křesťanů z celého světa, kteří se jednak sami účastní modlitební stráže, ale také mají další službu v rámci organizace a komunitního soužití. Během našeho pobytu se k této komunitě připojíme. Dorozumívacím jazykem je angličtina, případně s některými ruština. Pokud cizím jazykem nemluvíte, komunikaci s ostatními vám můžeme přetlumočit.)

Mimo modlitební stráž budeme každý den chodit na různá místa v Jeruzalémě a okolí, kde se budeme také modlit. Jsou to místa jako je Zeď nářků, Staré město, Getsemane, Jad Vašem (památník holocaustu), Knesset (parlament), Davidovo město a další.

Dále jsou součástí výpravy **dva celodenní výlety po Izraeli.** Jeden výlet bývá pravidelně ke Galilejskému jezeru (Hora blahoslavenství, Hora proměnění, Kafarnaum, Genezaret aj.) a další výlet na jih, k Mrtvému moři (En Gedi), do Kumránu a na Massadu. **Program výpravy by neměl být hektický a časově náročný, ale v klidném tempu, tak abychom měli kvalitní čas na modlitby a čas s Pánem.**

Pro koho je výprava určena:

Důležité je mít k této modlitební výpravě osobní povolání. (Mnozí křesťané jezdí do Izraele ze zvědavosti, to ale v tomto případě opravdu nestačí. Pak je lepší vybrat si nějaký turistický poznávací pobyt.) Je důležité, aby se výpravy zúčastnili ti, kteří se skutečně chtějí modlit a přimlouvat. Ideální je, aby sbory vyslaly svoje zástupce, které by také finančně podpořily. Zástupci se rozumí ti, kteří mají obdarování k modlitbám, mají srdce pro Izrael a mají touhu investovat do Božího království osobní modlitební podporou Izraele. (Je ale možné jet sami za sebe, i když nebudete vysláni vaším sborem.) Je důležité, abyste byli znovuzrození křesťané (nejlépe pokřtěni v DS), kteří jsou součástí křesťanského sboru.

Kdo výpravu organizuje a kolik to stojí:

Výpravu organizuje Dům modliteb v Jeruzalémě, který zastupuje Alena Krausová, ve spolupráci s KS Praha - region Střed, který zastupuji já. Vedl jsem už pět nebo šest modlitebních výprav a dalších jsem se zúčastnil. Většina mých cest do Izraele proběhla asi před 10 – 15 lety. Minulý rok jsem po 8 letech znovu na tuto službu navázal.

Cena modlitební výpravy se odvíjí od ceny

letenek, kurzu dolaru, aktuální ceny za výlety, vstupy a pod.). **Podzimní cena je 18.500,- Kč.** V této ceně je letenka, ubytování a jídlo v Domě modliteb, cesta z letiště a zpět, průvodce, 2 celodenní výlety, cesty autobusem po Jeruzalémě.

Ubytování v Domě modliteb je jednoduché, ve dvou a čtyřlůžkových pokojích s palandami, sprchy jsou společné. Jídlo je třikrát denně, bohaté na zeleninu i ovoce, a je ho dostatek. Je třeba brát v úvahu fakt, že Dům modliteb není luxusní hotel. Pobyt v něm je služba Pánu. (Občas něco nefunguje a podobně jako u jiných věcí v Izraeli, je třeba mít při pobytech tam velkou víru. Existuje přísloví: Kdo nevěří na zázraky, nemůže žít v Izraeli.)

Dům modliteb je situován ve východním Jeruzalémě, na zadním úpatí Olivetské hory. Je to historická arabská vila, největší v celém okolí.

Jak v této věci můžete pomoci, přestože se výpravy sami neúčastníte:

- informovat další, o kterých víte, že by rádi jeli
- povzbudit vedoucí vašeho sboru (společenství), aby do Izraele vyslal svého zástupce
- finančně pomoci někomu, kdo by rád jel a nemá celou částku

Závěrem:

Při všech výpravách, které jsem vedl nebo se jich zúčastnil, jsem viděl, jak Hospodin dělá zázraky. Byl jsem s lidmi, kteří neměli ani korunu, a přesto je tam Bůh poslal a o finance se jim postaral. Nemůžu nikomu z vás slíbit, že pokud se rozhodnete jet, Bůh k vám bude nějak mocně mluvit právě proto, že jste v Jeruzalémě. Ale můžu vám zaručit, že to nebude ztracený čas a že to duchovně ovlivní váš život. Je to kvalitní investice do Božího království. Je třeba se rozhodnout do 15.10. a v tomto termínu zaplatit zálohu na letenku ve výši 10.000,- Kč. Přihlaste se mailem nebo telefonicky přímo u mne.

Uvidíme se v Jeruzalémě.

Petr Kácha

mail: petr.kacha@kaes.cz,
tel.: 775 383 690, 271 740 563

Slepička a ďábel

Byl jednou jeden malý chlapec, který byl na návštěvě u dědečka a babičky na farmě. Dostal prak, aby si s ním mohl hrát v lese.

Zkoušel to, ale ani jednou se mu nepodařilo trefit se do terče. Trochu zklamaný se vracel domů k večeru. Jak šel, zahlédl cestou babiččinu oblíbenou slepičku. Jen tak náhodou zacílil – a bum – zasáhl slepičku přímo do hlavičky! Bylo po ní! Moc ho to vylekalo a zarmoutilo. Ve zmatku slepičku schoval pod hromadu lesního dříví – a najednou si všiml, že ho pozoruje starší sestra; viděla všechno – ale nic neřekla.

Příštího dne po obědě řekla babička: „Sally, pojď, umyjeme nádoby“.

Ale Sally řekla: „Babi, Johnny mi řekl, že ti chce pomáhat v kuchyni“. Pak zašeptala: „Vzpomínáš na slepičku?“

A tak Johnny umyl nádoby. Později odpoledne se dědeček zeptal dětí, jestli chtějí jít na ryby a babička řekla: „Je mi to líto, ale potřebuju, aby mi Sally pomohla s večerí.“

Sally se jen usmála: „To je v pořádku – pomůže ti Johnny“, pak znovu zašeptala:

„Vzpomeň si na slepičku“.

A tak Sally šla s dědou na ryby a Johnny zůstal doma a pomáhal.

Po několika dnech, kdy musel kromě vši své práce dělat ještě všechno za Sally, už to Johnny nemohl déle vydržet. Šel za babičkou a přiznal, že zabil slepičku. Babička se sklonila, objala ho a řekla: „Chlapče, já to vím. Víš, stála jsem u okna a všechno jsem viděla, ale protože tě mám ráda, odpustila jsem ti, jen jsem čekala, jak dlouho vydržíš dělat Sally otroka“.

Ať už ses v minulosti dopustil čehokoli (lži, podvodů, dluhů, když jsi se nechal ovládat strachem, svými zlovyky, nenávistí, hněvem, hořkostí, ať je to cokoli) – pamatuj, že Bůh stál u okna a všechno viděl. Vidí celý tvůj život a chce, abys věděl, že Tě miluje a že ti odpustil.

Jen čeká, jak dlouho dovolíš, aby si z tebe ďábel dělal otroka.

Úžasná věc je, že když poprosíš o odpuštění, Bůh ti nejen odpustí, ale také zapomene. Vždycky si pamatuj – jsme zachráněni jen Boží milostí a milosrdenstvím.

Pamatuj si - Bůh je u okna!

Když Ježíš umíral na kříži, myslel na tebe!

Modlitební na schodech

**Společná
ranní modlitební
za Prahu
10.10. 2008
6:45-7:30**

**Žehnáním přímých
se město pozvedá,
kdežto ústy svévolníků
se boří.**

(Přísluví 11:11)

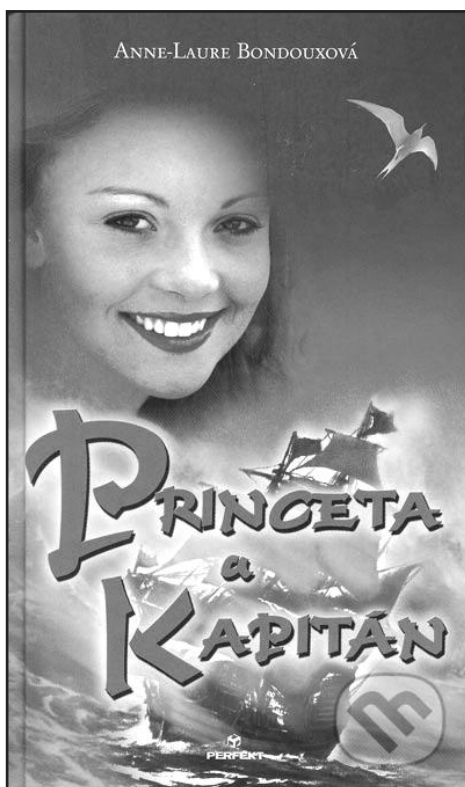
NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

PRINCETA A KAPITÁN

Málokomu vydrží záliba z dětství až do dospělosti. Anne-Laure Bondouxová to štěstí má. Příběhy jen tak do šuplíku a pro své nejbližší začala psát už ve svých deseti letech a píše je dodnes. U nás zatím vyšla jen Princeta a Kapitán.

Když jsem ji po bleskovém přečtení nabídl Pavle, tak odmítla s tím, že s červenou knihovnou ztrácet čas nebude. Čarovný na ni modrý obal s usměvavou mladou dívkou udělal dojem. Po krátkém čase se mi podařilo na našich literárních večerech prosadit ukázkové přečtení alespoň první kapitoly. Od té doby ji čtu někdy i dvě hodiny denně.

Patnáctileté princetě Malvě, zákonitě dědičce trůnu, nečekaně oznámí rodiče termín svatby. Do jejího sňatku s princem z Andemarku zbývají ale pouhé dva dny! Malva se nehodlá vzdát svých ideálů o vnitřní svobodě, které ji po mnoho let výchovy vštěpoval její vychovatel. S jeho pomocí a věrnou služebnou Filomenou urychleně připraví plán k opuštění Galnicie. Dlouho netuší, že celá akce je již mnoho let dopředu plánována a řízena člověkem, který ji byl nejbližším. Od prvních

okamžiků útěku je v neustálém ohrožení života, protože jen její smrt může uvolnit cestu na galnicijský trůn pro člověka stojícího do té doby v pozadí. Princeta během putování musí čelit tvrdým zkouškám a získá mnoho nových přátel. Než dorazí do cíle strastiplné pouti, nejeden z nich zaplatí svou obětavostí a statečností životem.

Na celé knize je vidět, jak se Anne-Laure Bondouxová psaním baví a nenechává svoji fantazii ničím omezovat. Příběh svižně spěje k několika logickým vyústěním, ke kterým však překvapivě nedojde. Závěr je velmi nečekaný až šokující. Na čtyřech stranách rozdělených do padesáti kapitol čeká případně čtenáře strhující příběh. Žádná červená knihovna, ale slušné drama. Je možná škoda, že autorka v jedné části děje přešla na fantasy rovinu, čímž trochu utlumila dynamiku příběhu.

Tato pohádka nejen pro dospělé je v knihovnách běžně dostupná. Různá internetová knihkupectví ji nabízejí okolo 240 Kč. Objevuje se už také ve slevách i o 150 Kč levněji.

Pavel Rosecký

Věřím v svatou církev obecnou

Známe to všichni, prázdniny skončily, skončily i poklidné zahradní snídáně a přivítal nás hluk a chaos města. Všichni někam spěchají a nic nestíhají. Občas mě napadá, jak to Pán Bůh s námi zvládne. S tou naší věčně těkající myslí. Jak to jen dokáže, najít si skulinku v našem zaplněném diáři?

V pondělí 8. září docela dost lidí ukončilo v diáři (i v životě) svůj pracovní den a před poznámkami uvařit a vyžehlit (většina přítomných byly ženy) a přišli na modlitební schůzku s Bohem a bratry a sestrami z Prahy.

Má pracovní doba byla poněkud delší, tak jsem přichvátala tak v první třetině. Přišla jsem do právě probíhajícího modlitebního bloku a vůbec mi to nebylo trapné. Nebylo nic přirozenějšího než krátké kývnutí, přisunutá židle, seznámení s tématem a mohla jsem se připojit. Bylo to jako přijít domů. Vařili jsme večeri z přímlov, každý přihodil své zvláštní voňavé koření.

Na začátku září byla velká potřeba modlitební podpory křesťanům z Gruzie (vůbec za jejich zem) a u nás bylo naléhavě

zastavení změn v občanském zákoníku (zvláště pasáže týkající se církve a rodiny). V současné době byl návrh nového Občanského zákoníku vrácen k přepracování a pro česká média přestaly události v Gruzii být předmětem zájmu. To neznamená, že by Gruzie nebyla v zájmu Božím a je možné, že si Bůh povolal modlitebníky za tuto zemi i v Čechách, i v Praze, i přímo na této modlitebni.

Další témata byla takovou nikoliv nudnou stálíci - za město i za církev v něm. Příjemným překvapením bylo představení se téměř nového pastora pořádacího metodistického sboru v Ječné. Sdílel s námi představy i obavy i touhu sloužit Bohu. Poté jsme byli tajemníkem ČEA Jiřím Ungerem vybičováni k přímlovům. Nevím, jak jeho, ale mě dojala vášně přímlov za požehnání, jako kdybychom se modlili za vlastního pastora. A to dobrá polovina byla od nás, z KS!

Však říkám, jako kdybych přišla domů. Domů, kde je děda i babi i vnoučata, mezi nimi táta s mámou a všichni touží sloužit svému Pánu a Králi. Všichni tam byli a mně bylo moc dobře.

Příští schůzku pražské čtvrtletní modlitební je v pondělí 1. prosince v 18:30 na Žertvách.

Marta

Dobrá zpráva

Téměř po celý týden mne budily každé ráno kapky deště. Stačilo jich jen pár zabubnovat o plechový okenní parapet. V noci klesala teplota i pod deset stupňů. Spolu se rtutí teploměru klesala i má víra, že se uskuteční na zahradě u našich sourozenců v bazénku křest našeho prostředního Davida. Ale pátek dal prvními slunečními paprsky v týdnu příslib. A v sobotu a neděli byl možná i nejhezčí víkend letošního podzimu.

V neděli 28.9. odpoledne se moje rodina sešla s některými členy našeho regionu u Paulusů v Líbezníci na zahradě k menší oslavě.

Bylo co slavit. Vždyť starý člověk zemřel a nový se narodil k životu věčnému!!!

Pavel Rosecký

Čtvrtletní setkání služebníků KS Praha

Na Žertvách se nás sešlo celkem dosti, ale myslím, že služebníků ve sboru je více. Povzbuzují proto ty, kdo něco - cokoli - ve sboru, na regionu, pravidelně a s láskou dělají pro Pána a pro ostatní členy sboru (protože si myslím, že Pán Ježíš je i členem KS Praha, zrovna tak, jako ostatních společenství křesťanů), nebojte se a neostýchejte na čtvrtletní setkání přijít. Je to možnost se nejen spolu vidět, ale také se za sebe modlit, povzbuzovat se navzájem a spolu stát před Pánem.

Na začátku jsme se s Lubošem zamýšleli nad slovy učedníků v Matoušovi v 19. kapitole, kde se Ježíše ptají „*My jsme pro tebe vše opustili, co za to?*“ Někdy tě může napadnout podobně „*Co z toho mám, že se nasazuji, že sloužím?*“ „Nepřeháním to, nenasadil jsem se moc“? Někdy zpětně zjišťujeme, že jsme dělali i to, co po nás Bůh nechtěl. Když jsi to ale tenkrát bral vážně (i když jsi se spletl), nelituj toho. Nebojte se dávat Bohu oběti! Motivujme se k tomu navzájem. Ježíš tenkrát učedníky nesetřel, neřekl, že si moc vymýšlejí a jsou neskromní. Řekl: „Budete se mnou královat. Každý, kdo opustil pro mé jméno, vezme 100krát víc a věčný život.“ „*To není jen budoucnost v nebi, něco jsem dostal už teď, třeba sourozence, přátelství*“, řekl Luboš. Můžeme čekat, že když dáme, dostaneme! A že i to, co satan ukradl, vrátí.

Po chvalách a modlitbách přišlo několik lidí vyřídít slovo prorocké, vidění, povzbuzení. Opakovalo se povzbuzení k jednotě, snášení se. Přišlo ujištění, že Ježíš je s tebou i v těžkostech života, které zažíváš.

**Poslušnost
se pozná jen tehdy,
když to něco stojí.**

Luboš připomněl několik věcí, za které se modlíme a můžeme vidět změnu, že se daří. Třeba, že početně už členů sboru neubývá, ale přibývá. Že se daří dobře regionu Střed, který nově vznikl ze dvou regionů. Že se výborně povedl Teen camp naší mládeže. Že starší přijali radu P. Gama ohledně povolávání žen jako starších. Luboš to shrnul větou: „*Uvažujme o sobě jako o těch, kteří s Boží pomocí vítězí!*“

Petr Kácha nás vyučoval o autoritě. Bylo to jasné, biblické, pravdivé i zábavně podané vyučování. Doporučuji poprosit o CD svého vedoucího a poslechnout si to. Já Vás navnadím jen několika úryvky:

Autorita je vždy od Boha. Rozhodnutí vlády nás má chránit (např. zákony proti zneužívání dětí atd.). Má to zabránit vlivu Zlého na národ. Lidé mohou být zkorumpováni, ale to nesnižuje jejich autoritu. Máme se za vládu

modlit. Není možné poslouchat Boha a zároveň žádného člověka.

Vzdor je jako hříšné věštění, otvírá dveře okultismu: 1Sam 15,23. Motto satanismu: Dělej jen to, co sám chceš, neposlouchej nikoho.

Ježíš řekl: „Ne má, ale tvoje vůle se staň“. **Poslušnost se pozná jen tehdy, když to něco stojí.**

Kdo sám neumí autoritu přijímat, nemůže se jí stát. Kdo chce být v čele, ať je služebníkem všech.

O přestávce při požívání baget jsme se stihli každý s několika přáteli pozdravit a navzájem vysondovat, co je u nás nového. Já jsem se také seznámila s novou sestřičkou, která pracuje v nedělce. Potěšila mě, že v nedělce zažívá stejně skvělé věci, jako kdysi já.

Odpoledne jsme se tradičně rozdělili do skupin na vedoucí (skupinek a všeho, co je třeba nějak zpacifikovat), chváliče (to jsou ti, co nejenže na nějaký hudební nástroj umí hrát, ale ještě se o tu radost podělí s Bohem a ostatními) a nedělkáře. (To rozhodně není od slova nedělat. Znamená to, že i v neděli se dělá – a to pro děti.)

Nanda

P.S. Příští setkání služebníků je 28.11.

Nedej na první pohled

Už se stmívalo a večer přicházel. Kavárny se plnily studenty a umluvené matky vyhlížely své manžely, aby konečně někdo zklidnil jejich příliš aktivní děti. Světla v oknech se měkce rozsvěcela. Na rohu školy stáli schouleni dva staroušci. Stařenka a stařeček. V plandavých baloňácích z poválečných let vypadali jak dva navzájem se podpírající věchýtky. Choulili se k sobě a nabírali dech k dalšímu kroku. Dojdou domů nebo ne?

Jaké je číslo na sanitku? Jaká je první pomoc při infarktu? Spěchající lidé s nepřítomným pohledem je lhostejně míjí. Procházím kolem nich a otáčím se, jak vážně to s nimi vypadá.

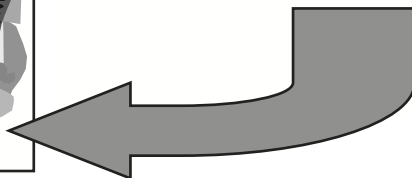
Usilovně se hrbí nad mapou.

„Can I help you?“ Nepotřebují sanitku ani polici, potřebují najít jakýsi super hotel. Dva rozesmátí senioři. Děda a babi z Nizozemí, kteří si udělali výlet do Prahy. Balonové kabáty samozřejmě nejsou historické kousky ze dne osvobození, ale nejnovější modely. Sice jsou promrzlí, ale stále odhodlaní užít si svůj podzim.

Tak si říkám, že se mi to líbí. Říct good bye svým vnoučatům a plnému diáři a starostem o zítřek, držet se za ruce a choulit se nad mapou neznámého města, luštit názvy ulic, které nedokážu vyslovit a stále se smát a divit se, kde to, u všech ráhen a kosatek, vlastně jsme.

MEM

Nějak se mi nepodařilo najít obrázek dvou vetchých stařečků nad mapou. Prostě podle obrazových galerií na netu cestují jen mladí.

Nezapomeňte na změnu času!

Tentokrát v noci z 25. na 26. října. Ručičky přetočte ve tři hodiny ráno zpět o jednu hodinu.

Tip: můžete to udělat už večer :-)

V případě vašeho opomenutí, tak přijďte do sboru o hodinu dříve, což nemusí být na škodu (přijít jednou včas :-)

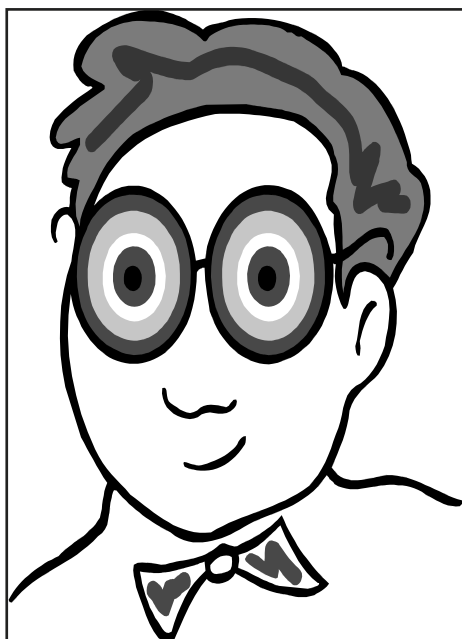
Pohled jen pro jedny oči

Kapka po kapce ztéká z mého nosu. Většinou jich napočítám tak okolo padesáti, než se naplní můj čas. Čas odchodu a zchlazení ve studeném bazénku vedle skleněných dveří sauny. Ještě chvíli čekám, bazének je obsazen. Koupe se v něm nahatá mladá dívka. Pěkná, mohu-li bez brýlí posoudit. Je zde i s kamarádkou. Ta je už v odpočívárně zabalená do prostěradla a oddychuje. Jsem tady již po čtvrté. A poprvé tu vidím zástupkyně něžného pohlaví.

Sauna je na má bolavá záda hotový balzám. Vracím se po ní domů jako znovuzrozený. Pocit nadlehčeného těla i duše zná asi každý, kdo do tohoto potíciho zařízení kdy zavítal. Že jde o smíšenou saunu mně zatím nijak nevadilo. Proč taky, když tu byli doposud vždy samí chlapi. Až dnes. A za týden opět. Za čtrnáct dní zase. Začínám se těšit více než předtím. Jsem velmi nervózní, když mne návštěva tohoto zařízení z vážných důvodů nevyjde.

Kdesi hluboko v sobě začínám slyšet nenápadné varování. Takový velmi vzdálený malý zvoneček, jen tiše bijící na poplach. Tuším, že něco není v pořádku.

Zatím si však dokážu vše omluvit potřebou svého perfektního zdravotního stavu. Snažit se být v pohodě po zdravotní stránce jistě není špatné, vždyť můj příjem živí celou

rodinu. Poslední týden mne pronásledují erotické sny. Nebylo to hned nepříjemné, ale postupně mne začínají dost obtěžovat. „Pane Bože, co s tím mám dělat?“ Ticho. Žádná odpověď. Proč by ale odpovídal, když stejně vím, co mám dělat.

„Je to pohled jen pro jedny oči.“ Na tohle slovo jsem si vzpomněl při ranní modlitbě. Říkala mi ho kdysi jedna sestřička při probírání tématu křesťan a nahota. Následující noc ke mně Bůh „konečně“ promluvil. Zdálo se mi toto slovo: „Svádí-li tě tvá pravá ruka, tak ji utni a hod' do ohně. Je lepší dojt do Božího království zmračen, než tam nedojít vůbec.“ To je pro mne jasná pravda, která nepotřebuje nějakého výkladu!!!

Na saunu jsem nezanevřel. Chodím do takové, která není smíšená. Je to sice o něco dál, ale mám klid. Žáda jsou o dost lepší než tenkrát, ale stejně se těším, až jednou dostanu nové tělo.

Pablo

Podzimky mládeže '08

Věřím velkému Bohu!

Pro všechny 12 – 25 let

25.10. - 28.10. 2008

4 dny nabitě křesťanskými programy, sportem, zábavou ... Bydlet budeme v krásném Kutnohorském gymnáziu s lezeckou stěnou, dobrými kuchařkami atd ...
Denně workshopy dle vlastní volby na témata:

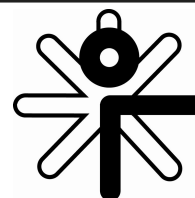
- chvála tancem a sport pro holky (Petra Dostálová)
- jak mít nadsmrti jistotu spasení (Dita Frantíková)
- jak se pohybovat v duchovních darech (Michal Klesnil)
- biblický (Šimon Ditrich)
- modlitba (Jiří Bukovský)
- chvály (Ted Whang)

Přihlášky k dispozici na www.mladezpaha.kaes.cz nebo u vedoucích mládeže na pravidelných setkáních nebo na Žertvách. Cena je 710, ale pozor! Při přihlášení do 17.10. pouze 670 Kč!

Sraz na dojezd z Prahy je v 8,10 na Hlavním nádraží u pokladny č. 10, návrat v úterý okolo 18. hod tamtéž.

víc info www.mladezpaha.kaes.cz

Dita Frantíková, 724 435 309 nebo dita.frantikova@kaes.cz

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
víc info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.buckackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
první setkání se koná 16. září
víc info Dita Frantíková
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
první setkání se koná 22. září
víc info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Kurzy ALFA

Kurz Alfa začíná ve čtvrtek 9. října 2008 **Úvodní večeri** a pokračuje každý týden.

Každý večer začíná v 19:00 večeri, pokračuje promluvou na dané téma a následně diskuzí, v níž hosté mohou příslušné téma dále rozvinout, podrobit kritice či se podělit o své zkušenosti.

Kurz bude probíhat ve sborové budově v Praze 8, Na Žertvách 23.

Za hostitelský tým

Miloš Poborský

Kontakt: milos.poborsky@quick.cz, 777 277 744

9. října	Jde v životě ještě o víc?
16. října	Kdo je to Ježíš?
23. října	Proč Ježíš zemřel?
30. října	Jak získat víru?
6. listopadu	Proč a jak se modlit?
13. listopadu	Proč a jak číst Bibli?
víkend 22.-23.11.	Téma: Duch Svatý
27. listopadu	Jak odolat zlému?
4. prosince	Proč a jak mluvit o víře?
11. prosince	Uzdravuje Bůh i dnes?
18. prosince	A co církev?

Srdečně Vás zveme na seminář
s celosvětově známým učitelem a prorokem

Stefanem Driessem

na téma:

Boží otcovské srdce.

Kdy? 31.10. - 2.11. 2008

Kde? V Praze, místo bude upřesněno.

Vstupné: zvýhodněné vstupné na celou akci: 200 Kč,
na celý den: 120 Kč, na 1/2 dne 80 Kč.

Další informace najdete na: www.worship.cz

Kontaktní osoba: Petra Šustrová, mobil: 739 324 168

Součástí semináře bude praktická prorocká služba a modlitby za uzdravení.

Stefan Driess je u nás známý především svou službou na Letní škole chval (Angel Mountain Ministries) a na Koncertech modliteb a chval na Slovensku. Bývalý výtržník a člen pouličního gangu se setkal s Ježíšem na vinici, kam odešel spáchat sebevraždu. Toto setkání změnilo celý jeho život a vysvobodilo jej z pout okultismu. Stefan vystudoval misijní školu YWAM, poté působil v BGG Stuttgart jako vedoucí mládeže. Nyní žije v Manchesteru, v Anglii. Jeho stěžejním obdarováním je prorocká služba a služba uzdravování. Je zakladatelem Školy proroctví v německém Stuttgartu. Stefan pomáhá církvím uvolnit jejich prorocké obdarování. Založil také Why not ministry. Cílem této misie je vykupovat děti určené k prostituci v Asii a umisťovat je do dětského domova.

INZERÁTY

AGLOW, mezinárodní a mezidenominační sdružení žen

zve na další setkání,
které se koná v pátek **3.10. 08**
v 18:00
v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB), Praha 1.

Jako obvykle chceme společně
chválit Boha, sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech,
potěšit se a povzbudit.

**Jste srdečně zváni
i se svými přáteli.**

KS Praha pořádá **Seminář** pro služebníky dětem

v sobotu 1. listopadu,
9.30 – 15.00 hodin
ve sborovém domě Na Žertvách

Témata:

**Děti a křest v Duchu svatém, Vedení dětí k modlitbě,
Kázeň v neděle, Jak vést děti k obrácení,
Jak pomoci dětem zvěstovat evangelium,
Služba předškolákům**

Těšíme se na vás!

informace: Ráchel Bícová, email: rachel@samuelcz.com
předběžné přihlášky: v kanceláři sboru, email: paha@kaes.cz

Konference víry s Rayem Youngem

se bude konat ve dnech 23. - 25. 10. 2008
v Divadle v areálu Psychiatrické léčebny Bohnice.
Začátky v 18,30 (čtvrtek, pátek) a v 15,30 (sobota).

**Pronajmu zařízenou místnost
zodpovědné věřící dívce
ve vilce v Praze 4, Lhotka.**

Tel: 244 470 278, 722 019 374.

Šestá

Večerní setkání pro mladé
kde to žije!

Dobrý táta

**hudba - video
tanec - scénky
nápojový bar**

!vstup zdarma!

12.10. v ŠEST hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM**

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

Neděle 2. 11. v 15:00, KD Ládvi, metro C Ládvi, Praha 8
(chvály od 14:00)

Setkání služebníků

sobota 29.11. v 9:00

Biblická hodina

vždy v úterý v 18:15

- 7. 10. **Kristus, můj život I** (Jana Hradová)
- 14. 10. **Kristus, můj život II** (Jana Hradová)
- 21. 10. **Kristus, můj život III** (Jana Hradová)
- 28. 10. **Svědectví z Kambodže** (Barnabas Mam)

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/20

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděle v měsíci Misijní středisko Barrandov
- **Počet členů:** 57/16/26

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00,
Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 89/23/44

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:**
Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 87/11/18

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:**
Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **POZOR: změna místa shromáždění kvůli senátním volbám**
- **12.10. ZŠ Ortenovo nám.**
- **19.10. Divadlo za plotem v Bohnicích**
- **26.10. Salesiánské divadlo**
- **Regionální modlitební:**
pondělí 20.10. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 110/27/51

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební),
Křesťanské centrum JM (vchod A),
Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 47/2/27
- **Vstup:** Václav a Zdeňka Hájkovi

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 83/15/26
- **Výstup:** Jana Krejčíková (do JB Praha)

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30),
ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090,
vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:**
Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 43/5/15

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 2. listopadu 2008.**

